

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **L. Ž.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 9.5.2012 č.j. X, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2012, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9.5.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 31.1.2012, kterým zamítla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť žalobce je podle posudku Okresní správy

sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 6.1.2012 nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 12.4.2012, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 40% a se zvýšením podle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10% činí celkově míra poklesu pracovní schopnosti žalobce 50%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal, že se jeho zdravotní stav zhoršuje od roku 1997. Nesouhlasí s tím, že jeho zdravotní stav je stabilizovaný a se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti. Zdravotní stav se ani po devíti letech po provedené operaci 4násobného bypassu nezlepšil. Dochází k postupnému zhoršování i v důsledku dalších zdravotních potíží – bolesti páteře, deprese, vliv počasí.

Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 9.5.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Ostravě, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 11.10.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl od 3.5.2004 uznán částečně invalidním. V roce 2009 podal žádost o plný invalidní důchod, avšak byla u něj zjištěna nadále částečná invalidita. Od 1.1.2010 se jedná o invaliditu ve druhém stupni. Dne 16.11.2011 požádal žalobce o změnu výše invalidního důchodu. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Ostravě dne 6.1.2012 se závěrem, že u něj trvá nadále invalidita ve druhém stupni, neboť pokles pracovní schopnosti činí podle kapitole IX, oddílu A, položky 6, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 40% se zvýšením s ohledem na další postižení zdravotního stavu o 10% na celkových 50%. Rozhodnutím ze dne 31.1.2012 byla proto žalobcova žádost o změnu výše invalidního důchodu zamítnuta.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž nesouhlasil s posudkovým závěrem, jelikož nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu, který se naopak zhoršuje. V řízení o námitkách byl jeho zdravotní stav dne 12.4.2012 posouzen posudkovým lékařem ČSSZ se závěrem, že trvá nadále invalidita druhého stupně, když pokles pracovní schopnosti činí 40% dle kapitoly IX, oddílu A, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění a se zvýšením o 10% činí celkových 50%. O těchto námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. N. P., z posudkového spisu vedeného u OSSZ Ostravě a zdravotní dokumentace doložené žalobcem. Jako rozhodující uvedla posudková komise v případě žalobce chronickou ischemickou chorobu srdeční, stav po revaskularizaci myokardu v roce 2004 s přetrvávající lehkou systolickou dysfunkcí levé komory s dušností jako možným ekvivalentem angíny pectoris. Tento zdravotní stav je stabilizovaný, mírně kolísá systolická zdatnost levé komory v echokardiografickém nálezu, který se ale jinak nemění. Hodnocení ejekční frakce levé komory je však stále mírně lepší než v roce 2009 a v pásmu lehké systolické dysfunkce. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou ostatní zdravotní postižení, a to chronické lumbalgie na podkladě poruchy statodynamiky bederní páteře bez kořenové iritace, smíšená hyperlipidemie, hypertenzní choroba, hepatopatie s lehkou laboratorní aktivitou a deprese. Shora uvedené rozhodující zdravotní postižení odpovídá hodnocení dle kapitoly IX, oddílu A, položce 1, písm. b) a pokles pracovní schopnosti činí 40%. S ohledem na další zjišťované chorobné stavy a charakter dosavadní práce zvýšila posudková komise tuto procentní míru o dalších 10% na celkových 50%. Učinila závěr, že žalobce je nadále invalidní ve druhém stupni.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 9.5.2012 byl žalobce nadále invalidní v druhém stupni. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 50% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise v diagnostickém souhrnu postihla veškerá zdravotní omezení žalobce a při vypracování posudku vycházela z jeho kompletní zdravotní dokumentace, což žalobce ostatně u jednání krajského soudu sám potvrdil. Nebylo však možno přihlídnout k jeho námitce, že v roce 2009 bylo jeho zdravotní postižení hodnoceno jako středně těžká dysfunkce, a že byl tehdy hodnocen podle položky s rozpětím hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti 50-

60%, dolní hranicí 50%. Bylo-li totiž hodnocení zdravotního stavu a poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti prováděné v roce 2009, pak šlo nepochybně o hodnocení podle přílohy č. 2 tehdy platné vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění.

Jelikož u žalobce k datu 9.5.2012 šlo o invaliditu v druhém stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 31.1.2012, jímž žalobci zamítla jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 8.listopadu 2012

JUDr. Petr Indráček
samosoudce